

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010613
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7623010613.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Stanislava Sojku, PhD. a JUDr. Mateja Čintalu, v trestnej veci obžalovaného A. B. a spol., pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. novembra 2025, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.1.2025 sp. zn. 1T/92/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), d), ods.2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku pod bodom 1/ týkajúceho sa obžalovaného A. B. a vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku pod bodom 3/ týkajúceho sa obžalovanej spoločnosti A. C. D. D., D. D. E. XXX.

Podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom E. XXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 2Pv 136/22/8810-40 zo dňa 22.9.2023 kvalifikovaný ako zločin nedovedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., a to pre skutok, že

I.

ako konateľ obchodnej spoločnosti vystupujúcej pod obchodným menom A. C. D. D., so sídlom č. XXX E., IČO: XX XXX XXX a osoba zodpovedná za nakladanie s finančnými prostriedkami v úmysle zadovážiť tejto obchodnej spoločnosti prospech spočívajúci v ušetrení nákladov v súvislosti s plnením odvodových povinností:

a) v rozpore s § 141 ods. 2, § 143 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zadržal a neodviedol D. G., G. D. H. B., A. XX, XXX XX D. H. B., IČO: XX XXX XXX, poistné na sociálne poistenie za zamestnancov, ktoré zrazil z ich miezd, za obdobie

- november 2019 splatné dňa 31.12.2019 vo výške 364,91 EUR
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 361,25 EUR
- január 2020 splatné dňa 02.03.2020 vo výške 243,92 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 173,38 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 220,57 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 01.06.2020 vo výške 163,08 EUR
- máj 2020 splatné dňa 30.06.2020 vo výške 46,48 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 17,61 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 11,22 EUR

v celkovej výške 1 602,42 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

b) v rozpore s § 16 ods. 2 písm. a), ods. 4, § 17 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení za obdobia zdržal a neodviedol na účet spoločnosti I. J. G. K., A. XX, L. preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie, ktoré zrazil zamestnancom z ich miezd, za obdobie

- november 2019 splatné dňa 31.12.2019 vo výške 20,80 EUR
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 20,80 EUR
- január 2020 splatné dňa 29.02.2020 vo výške 23,37 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 23,20 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 23,24 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 23,26 EUR
- máj 2020 splatné dňa 30.06.2020 vo výške 5,15 EUR

v celkovej výške 139,82 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mal dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

c) v rozpore s § 16 ods. 2) písm. a), ods. 4), § 17 ods. 1) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení zdržal a neodviedol na účet B. J. G., K. G. D. H. B., M. H. X, D. H. B., preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie, ktoré zrazil zamestnancom z ich miezd, za obdobie

- november 2019 splatné dňa 31.12.2019 vo výške 134,50 EUR
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 132,94 EUR
- január 2020 splatné dňa 28.02.2020 vo výške 80,43 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 50,58 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 70,63 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 46,15 EUR
- máj 2020 splatné dňa 30.06.2020 vo výške 14,64 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 7,50 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 4,78 EUR

v celkovej výške 542,15 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

d) v rozpore s § 35 ods. 1, 6, § 38 ods. 7 zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov zdržal a neodviedol na účet I. N. O. ako správcovi dane zrazené preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti za zamestnancov, ktoré zrazil zamestnancom z ich miezd za obdobie

- november 2019 splatné dňa 17.12.2019 vo výške 198,36 EUR
- december 2019 splatné dňa 14.01.2020 vo výške 191,96 EUR
- január 2020 splatné dňa 24.02.2020 vo výške 66,63 EUR
- február 2020 splatné dňa 30.03.2020 vo výške 44,01 EUR
- marec 2020 splatné dňa 05.05.2020 vo výške 59,06 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 03.06.2020 vo výške 79,59 EUR

v celkovej výške 639,61 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

čím takto celková neodvedená suma poistného a preddavkov za zamestnancov je spolu 2 924,- EUR, pričom zrazené poistné a preddavky použil na iný ako určený účel,

pretože skutok nie je trestným činom.

2/

Podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom E. XXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 2Pv 136/22/8810-40 zo dňa 22.9.2023 kvalifikovaný ako prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods.1 Tr. zák., a to pre skutok, že

II.

ako konateľ obchodnej spoločnosti vystupujúcej pod obchodným menom A. C. D. D., D. D. P. XXX E., IČO: XX XXX XXX a osoba zodpovedná za nakladanie s finančnými prostriedkami

a) v rozpore s § 141 ods. 1, § 143 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nezaplatil D. G., G. D. H. B., A. XX, XXX XX D. H. B., IČO: XX XXX XXX, poistné na sociálne poistenie za zamestnávateľa za obdobie

- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 968,57 EUR

- január 2020 splatné dňa 02.03.2020 vo výške 653,91 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 464,80 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 591,41 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 01.06.2020 vo výške 437,31 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 47,22 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 30,11 EUR
v celkovej výške 3 193,33 EUR, aj napriek tomu, že v čase splatnosti poistného na sociálne poistenie za zamestnávateľa mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie

b) v rozpore s § 16 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení nezaplatil na účet spoločnosti B. J. G., K., G. D. H. B., M. H. X, XXX XX D. H. B., IČO: XX XXX XXX, preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa, za obdobie
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 332,40 EUR
- január 2020 splatné dňa 28.02.2020 vo výške 201,09 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 126,47 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 176,61 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 115,43 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 18,75 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 11,96 EUR
v celkovej výške 982,71 EUR aj napriek tomu, že v čase splatnosti preddavkov poistného na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie,

c) v rozpore s § 16 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení nezaplatil na účet spoločnosti I. J. G. K., A. XX, L., preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa, za obdobie
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 52,- EUR
- január 2020 splatné dňa 29.02.2020 vo výške 58,43 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 58,- EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 58,12 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 58,15 EUR
v celkovej výške 284,70 EUR aj napriek tomu, že v čase splatnosti preddavkov poistného na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie,
čím takto celková nezaplatená suma poistného za zamestnávateľa je spolu 4 460,74 EUR,

pretože trestnosť činu zanikla.

3/

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovanú A. C. D. D., IČO: XX XXX XXX D. D. XXX XX E. XXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 2Pv 136/22/8810-40 zo dňa 22.9.2023 kvalifikovaný ako zločin nedovedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1, ods.2 písm.

b) Tr. zák., a to pre skutok, že

I.

so sídlom č. XXX E., IČO: XX XXX XXX, za ktorú konal štatutárny orgán, konateľ A. B., ako osoba zodpovedná za nakladanie s finančnými prostriedkami v spoločnosti, v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech spočívajúci v ušetrení nákladov z dôvodu neplnenia odvodových povinností:

a) v rozpore s § 141 ods. 2, § 143 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zadržala a neodviedla D. G., G. D. H. B., A. XX, XXX XX D. H. B., IČO: XX XXX XXX, poistné na sociálne poistenie za zamestnancov, zrazené z ich miezd, za obdobie

- november 2019 splatné dňa 31.12.2019 vo výške 364,91 EUR
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 361,25 EUR
- január 2020 splatné dňa 02.03.2020 vo výške 243,92 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 173,38 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 220,57 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 01.06.2020 vo výške 163,08 EUR
- máj 2020 splatné dňa 30.06.2020 vo výške 46,48 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 17,61 EUR

- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 11,22 EUR
v celkovej výške 1 602,42 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

b) v rozpore s § 16 ods. 2 písm. a), ods. 4, § 17 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení za obdobia zdržala a neodviedla na účet spoločnosti I. J. G. K., A. XX, L. preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie, zrazené zamestnancom z ich miezd, za obdobie

- november 2019 splatné dňa 31.12.2019 vo výške 20,80 EUR
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 20,80 EUR
- január 2020 splatné dňa 29.02.2020 vo výške 23,37 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 23,20 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 23,24 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 23,26 EUR
- máj 2020 splatné dňa 30.06.2020 vo výške 5,15 EUR

v celkovej výške 139,82 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

c) v rozpore s § 16 ods. 2) písm. a), ods. 4), § 17 ods. 1) zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení zdržala a neodviedla na účet B. J. G., K. G. D. H. B., M. H. X, D. H. B., preddavky na poistné na verejné zdravotné poistenie, zrazené zamestnancom z ich miezd, za obdobie

- november 2019 splatné dňa 31.12.2019 vo výške 134,50 EUR
- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 132,94 EUR
- január 2020 splatné dňa 28.02.2020 vo výške 80,43 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 50,58 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 70,63 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 46,15 EUR
- máj 2020 splatné dňa 30.06.2020 vo výške 14,64 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 7,50 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 4,78 EUR

v celkovej výške 542,15 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

d) v rozpore s § 35 ods. 1, 6, § 38 ods. 7 zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov zdržala a neodviedla na účet I. N. O. ako správcovi dane zrazené preddavky na daň z príjmov zo závislej činnosti za zamestnancov, zrazené zamestnancom z ich miezd za obdobie

- november 2019 splatné dňa 17.12.2019 vo výške 198,36 EUR
- december 2019 splatné dňa 14.01.2020 vo výške 191,96 EUR
- január 2020 splatné dňa 24.02.2020 vo výške 66,63 EUR
- február 2020 splatné dňa 30.03.2020 vo výške 44,01 EUR
- marec 2020 splatné dňa 05.05.2020 vo výške 59,06 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 03.06.2020 vo výške 79,59 EUR

v celkovej výške 639,61 EUR, napriek tomu, že v deň reálneho vyplatenia miezd za uvedené mesiace mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na ich úhradu,

čím takto celková neodvedená suma poistného a preddavkov za zamestnancov je spolu 2 924,- EUR, pričom zrazené poistné a preddavky obchodná spoločnosť použila na iný ako určený účel,

pretože skutok nie je trestným činom.

4/

Podľa § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil obžalovanú A. C. D. D., IČO: XX XXX XXX so sídlom XXX XX E. XXX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves sp. zn. 2Pv 136/22/8810-40 zo dňa 22.9.2023 kvalifikovaný ako prečin nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods.1 Tr. zák., a to pre skutok, že

II.

so sídlom P. XXX E., IČO: XX XXX XXX, za ktorú konal štatutárny orgán, konateľ A. B., ako osoba zodpovedná za nakladanie s finančnými prostriedkami v spoločnosti,

a) v rozpore s § 141 ods. 1, § 143 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov nezaplatila D. G., G. D. H. B., A. XX, XXX XX D. H. B., IČO: XX XXX XXX, poisťné na sociálne poistenie za zamestnávateľa za obdobie

- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 968,57 EUR
- január 2020 splatné dňa 02.03.2020 vo výške 653,91 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 464,80 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 591,41 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 01.06.2020 vo výške 437,31 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 47,22 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 30,11 EUR

v celkovej výške 3 193,33 EUR, aj napriek tomu, že v čase splatnosti poisťného na sociálne poistenie za zamestnávateľa mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie

b) v rozpore s § 16 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení nezaplatila na účet spoločnosti B. J. G., K., G. D. H. B., M. H. X, XXX XX D. H. B., IČO: XX XXX XXX, preddavky na poisťné na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa, za obdobie

- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 332,40 EUR
- január 2020 splatné dňa 28.02.2020 vo výške 201,09 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 126,47 EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 176,61 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 115,43 EUR
- jún 2020 splatné dňa 31.07.2020 vo výške 18,75 EUR
- júl 2020 splatné dňa 31.08.2020 vo výške 11,96 EUR

v celkovej výške 982,71 EUR aj napriek tomu, že v čase splatnosti preddavkov poisťného na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie,

c) v rozpore s § 16 ods. 2 písm. c), § 17 ods. 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení nezaplatila na účet spoločnosti I. J. G. K., A. XX, L., preddavky na poisťné na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa, za obdobie

- december 2019 splatné dňa 31.01.2020 vo výške 52,- EUR
- január 2020 splatné dňa 29.02.2020 vo výške 58,43 EUR
- február 2020 splatné dňa 31.03.2020 vo výške 58,- EUR
- marec 2020 splatné dňa 30.04.2020 vo výške 58,12 EUR
- apríl 2020 splatné dňa 31.05.2020 vo výške 58,15 EUR

v celkovej výške 284,70 EUR aj napriek tomu, že v čase splatnosti preddavkov poisťného na verejné zdravotné poistenie za zamestnávateľa mala obchodná spoločnosť dostatok finančných prostriedkov na jeho zaplatenie,

čím takto celková nezaplatená suma poisťného za zamestnávateľa je spolu 4 460,74 EUR,

pretože trestnosť činu zanikla.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie prokurátor proti všetkým výrokom rozsudku. Písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 3.2.2025 prokurátor vzal čiastočne odvolanie späť, ktoré podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech obžalovaných, s tým, že odvolanie berie späť proti výroku rozsudku, ktorým súd oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nezaplatenia dane a poisťného (výrok 2 vyhláseného rozsudku) a proti výroku rozsudku, ktorým súd oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaných spoločnosť A. C. D. D. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nezaplatenia dane a poisťného (výrok 4 vyhláseného rozsudku). V ostatných častiach vyhláseného rozsudku podané odvolanie v neprospech obžalovaných ostáva nedotknuté.

Podané odvolanie prokurátor odôvodnil tým, že má za to, že nie je možné súhlasiť s názorom súdu, že skutky uvedené v obžalobe v bode 1/ alinea I. a v bode 2/ alinea I. nie sú trestnými činmi, pretože neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov pre absenciu subjektívnej stránky trestného činu - úmyslu obžalovaných zrazené poisťné a preddavky na daň použiť na iný ako určený účel.

Vykonaným dokazovaním bola preukázaná v obžalobe náležite vyjadrená subjektívna stránka trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024 u oboch obžalovaných (úmysel zadovážiť obchodnej spoločnosti prospech spočívajúci v ušetrení nákladov s plnením odvodových povinností a použitie zrazeného poistného a preddavkov na iný ako určený účel). Zavinenie ako vnútorný psychický vzťah páchatela k protiprávnemu konaniu a jeho následku je potrebné vyvodzovať z objektívnych znakov. Okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo, z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá, podľa zásad správneho (logického) myslenia odvodzovať na vnútorný vzťah páchatela k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom.

Súd v odôvodnení svojho oslobodzujúceho rozsudku v časti týkajúcej sa trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Tr. zák. uviedol, že u oboch obžalovaných chýbala vôľová zložka, pretože bolo v záujme obchodnej spoločnosti a jej konateľa udržať chod právnickej osoby, ako aj jej zamestnanosť, boli opakovane vložené vlastné finančné prostriedky jej spoločníka, ktoré sa použili prednostne na vyplatenie miezd a zo zvyšných prostriedkov sa uhrádzala bežná činnosť spoločnosti a je skutočnosťou, že sa nepoužili na odvedenie odvodov a dane, ale nebol dokázaný úmysel sa na tom obohatiť a ich použiť na iný účel ako na podnikanie. Teda podľa súdu absentoval úmysel sa na tom obohatiť a ich použiť na iný účel ako na podnikanie. Uvedené tvrdenie podľa názoru prokurátora nie je správne. Obžaloba nikdy nekládla za vinu obžalovaným to, že sa obohatili, ale to, že napriek dostatku finančných prostriedkov (dostatok finančných prostriedkov na výplatu hrubých miezd) a reálne (skutočne) zrazeným povinným platbám z miezd zamestnancov tieto úmyselne neodviedol oprávneným subjektom, čím ušetril náklady v súvislosti s plnením odvodových povinností a zrazené poistné a preddavky použil na iný ako určený účel. Uvedené bolo preukázané okrem iného aj vykonaným znaleckým dokazovaním doplneným o výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní. Dôvodom pre oslobodenie nemôže byť ani fakt, že konateľ spoločnosti vkladal do spoločnosti vlastné finančné prostriedky, nakoľko tieto sa stali majetkom spoločnosti a bolo jeho povinnosťou plniť si všetky záväzky v zmysle príslušných zákonných ustanovení. Obžalovaná obchodná spoločnosť A. C. D. D. ako zamestnávateľ a obžalovaný A. B. ako konateľ tejto spoločnosti reálne vykonával zrážky povinných platieb svojich zamestnancov, pričom disponoval dostatkom finančných prostriedkov, aby tieto zrážky vykonávať mohol. Disponoval dostatkom finančných prostriedkov na úhradu hrubých miezd. Prijaté preddavky od zákazníkov (klientov obchodnej spoločnosti), vrátane prijatých peňažných prostriedkov od spoločníka je potrebné zohľadňovať pri určovaní finančnej disponibilít podnikateľského subjektu na strane jeho príjmov, nakoľko ide o peňažné toky z prevádzkovej (podnikateľskej) činnosti, resp. z finančnej činnosti.

Trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 Tr. zák. z hľadiska objektívnej stránky spočíva v zadržaní a neodvedení splatnej dane (preddavku na daň), poistného na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevku na starobné dôchodkové sporenie, ktoré páchatel zrazil alebo vybral podľa zákona. Jedná sa o omisívny trestný čin. Subjektom tohto trestného činu môže byť len platiteľ dane/poistného, čiže len ten, kto má povinnosť daň alebo poistné zadržať - zraziť a odviesť určenému príjemcovi podľa zákona. Subjekt musí mať určitú osobitnú vlastnosť, teda ide o špeciálny subjekt. Páchatel ako platiteľ uvedených povinných platieb tak koná v rozpore s vyššie uvedenými zákonnými povinnosťami tým, že príslušné čiastky na povinné platby zrazil, resp. vybral, ale vyššie označeným oprávneným subjektom ich neodviedol (buď vôbec alebo v celej výške). Predpokladom trestnej zodpovednosti je zároveň malý rozsah, ktorý s účinnosťou od 6.8.2024 je vo výške prevyšujúcej 700,- EUR. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie (aspoň vo forme nepriameho úmyslu), pričom pre naplnenie subjektívnej stránky sa vyžaduje inak fakultatívny znak - motív, ktorý sa pri tejto skutkovej podstate stáva obligatívnym znakom. Motívom je zadováženie neoprávneného prospechu páchatelovi alebo inému.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní boli súdom nesprávne vyhodnotené spôsobom, ktorý legitimizoval postup obžalovaných, ktorí uprednostnili úhradu niektorých svojich záväzkov pred povinnosťou odvádzať povinné platby príslušným subjektom, čím takto svojím konaním zabezpečili prospech obchodnej spoločnosti spočívajúci v ušetrení nákladov v súvislosti s plnením odvodových povinností. Napokon, takýto spôsob podnikania nie je u obžalovaných ojedinelý, o čom svedčí ich odsúdenie za trestný čin neodvedenia dane a poistného v roku 2020. Takýto spôsob podnikania je neakceptovateľný a je potrebné ho odmietnuť.

Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 30.1.2025 sp. zn. 1T/92/2023 vo výroku 1/ a 3/, t.j. v časti oslobodenia obžalovaných spod obžaloby prokurátora ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a prikázal mu, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K dôvodom odvolania prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu tak, že v celom rozsahu sa stotožňuje s výrokom, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. Výrok rozsudku, ktorým ho súd oslobodil spod obžaloby je zákonný, spravodlivý a odôvodnený. Rovnako tak bolo správne konanie na súde prvého stupňa, ktoré tomuto výroku predchádzalo. Rozsudok neobsahuje žiadne chyby vytykávané prokurátorom v jeho odvolaní a z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd toto odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poukázal na skutočnosť, že odvolanie prokurátora a jeho odôvodnenie je zmätočné, pretože prokurátor podal na hlavnom pojednávaní dňa 30.1.2025 odvolanie do všetkých výrokov rozsudku, t.j. aj do výrokov, ktorými súd oslobodil obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. pre zánik trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona, čo vyplýva zo zápisnice z predmetného hlavného pojednávania, avšak v písomnom odôvodnení odvolania je uvedené, že odvolanie bolo podané len do výrokov, ktorými súd oslobodil obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Rozhodnutie, ktoré prvostupňový súd vo veci vydal bolo jediné zákonné a správne, keďže z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplýva, že skutky nie sú trestnými činmi, resp. že zanikla ich trestnosť. Žiaden dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní nepreukázal, že naplnil subjektívne stránky skutkových podstát trestných činov, pre ktoré bola podaná obžaloba, teda zavinenie vo forme úmyslu, ktoré skutkové podstaty týchto trestných činov vyžadujú, preto súd nemohol rozhodnúť inak, ako oslobodením spod obžaloby. Zároveň súd správne konštatuje, že nebolo preukázané ani to, či jeho spoločnosť mala v žalovanom období dostatočné množstvo finančných prostriedkov, a teda nebola preukázaná ani objektívna stránka.

Na hlavnom pojednávaní podrobne vypovedal o svojom podnikaní. K samotnému skutku uviedol, že jeho spoločnosť sa dostala v roku 2019 do vážnych finančných problémov, ktoré spôsobili, že ju musel dotovať, resp. jej požičovať z vlastných finančných prostriedkov, aby ju udržal pri chode a udržal zamestnanosť v nej, čo vyplýva z predloženého účtovníctva. V roku 2019 sa totiž venoval dvom hlavným projektom, stavbám domov na kľúč, a to pre manželov Q. a pána O.. Pán O. však stratil možnosť ďalej financovať svoj projekt a časť peňazí mu aj vrátil, čo vyplýva z pokladničnej knihy spoločnosti za rok 2019. Uvedené spôsobilo spoločnosti predmetné finančné problémy, nakoľko stratila významnú zákazku. Už v priebehu roka 2019 požičal spoločnosti svoje vlastné peniaze, aby ju udržal pri živote, čo vyplýva z pokladničnej knihy spoločnosti za rok 2019, kedy spoločnosť požičal zo súkromných prostriedkov dňa 31.5.2019 4.040,- EUR, dňa 30.6.2019 6 375,46 EUR, dňa 31.8.2019 1.235,25 EUR, dňa 30.9.2019 565,70 EUR a dňa 3.10.2019 400,- EUR a pod. Všetko uvedené je zaznamenané v pokladničnej knihe. Zároveň dotoval nielen pokladňu, ale aj bankový účet spoločnosti, napríklad 31.1.2019 6.000,- EUR, 28.2.2019 15.100,- EUR, 30.6.2019 6.375,46 EUR a pod. V roku 2020 jeho spoločnosť hlavne dokončovala projekt stavby domu na kľúč manželom Q., avšak nové zákazky neprichádzali, preto sa venoval prípravným prácam pre prípadné nové projekty (grafické návrhy a pod.), avšak zamestnancov prepustiť nechcel, nakoľko ak by sa mu poradilo získať nové zákazky, potreboval by ich na realizácie. Preto, aby mal na mzdy zamestnancov a na zaplatenie iných pohľadávok nevyhnutných pre chod spoločnosti, opäť 15.1.2020 požičal spoločnosti peniaze, 5.000,- EUR, čo vyplýva z pokladničnej knihy za rok 2020, a z toho ihneď vyplatil mzdy, ako vyplýva z pokladničnej knihy. Ďalej takto požičal aj 31.7.2020, a to 2.400,- EUR, avšak zákazky sa spoločnosti získať nedarilo, čo vyplýva aj z predloženého účtovníctva, kedy mala spoločnosť za rok 2020 príjem iba 9.888,- EUR a málo zákaziek, o čom svedčí minimum vystavených faktúr za rok 2020. Ako vyplýva z pokladničnej knihy, ani mzdy zamestnancov nevyplácal načas a nevyplatil ani všetky dodávateľské faktúry a spoločnosť skončila v dlhoch. Všetky pôžičky do spoločnosti realizoval z vlastných súkromných peňazí, pričom si požičal v rodine, a taktiež si zobral dva spotrebné úvery. Dodnes predmetné dlhy spláca a ako fyzická osoba je vo veľkých finančných ťažkostiach. Dodnes spláca cca 40.000,- EUR. Nijako sa teda nezaplatením odvodov neobohatil, ani nemal tento úmysel. Jeho spoločnosť od roku 2020 v podstate nepodniká a v súčasnosti je v konkurze.

Súd správne na základe vykonaného dokazovania hodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a na základe takto vykonaného hodnotenia správne dospel k záveru, že žiaden z dôkazov, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní, nepreukázal jeho úmysel a zároveň nebolo preukázané ani to, že jeho spoločnosť mala dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie odvodov.

Poukázal na výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní R. S. -účtovníčky, T. B. – svojho otca a znalca. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil, že zo žiadneho dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplýva, že skutok, za ktorý je stíhaný, je trestným činom, keďže ako vyplýva z vyššie uvedeného, nebolo preukázané, že v čase splatnosti odvodov spoločnosť disponovala dostatočným množstvom finančných prostriedkov na ich zaplatenie. Z dokazovania totiž vyplýva, že v žalovanom období, teda v

novembri 2019 (splatnosť odvodov 31.12.2019) až júl 2020 spoločnosť A. nepoužívala bankový účet z dôvodu blokácie tohto účtu súdnymi exekútormi a na úhradu miezd a faktúr sa používala iba pokladňa spoločnosti. Ako však vyplýva z jeho výpovede a výpovede účtovníčky spoločnosti pani S., pokladňa spoločnosti sa viedla iba virtuálne – účtovne a nie reálne, fyzicky. V zmysle výpovede účtovníčky to totiž fungovalo v roku 2020 tak, že zo svojich vlastných finančných prostriedkov, resp. z prostriedkov od otca, ktoré mu požičal, resp. daroval za účelom vyplácania miezd a faktúr, uhrádzal priebežne mzdy zamestnancom, platil odberateľské faktúry za tovar a pod. Následne odovzdal tieto doklady o úhradách účtovníčke, ktorá to zaúčtovala tak, že na začiatok určitého obdobia zaúčtovala jeho vklad do spoločnosti a následne z tohto vkladu zaúčtovala úhrady miezd, faktúr a pod. až do nulovej sumy.

Spoločnosť A. teda nikdy počas celého roku 2020 nemala žiadne voľné, disponibilné finančné prostriedky na úhradu odvodov. To, ako konateľ spoločnosti platil z vlastných, resp. požičaných peňazí, ktoré nepatrili spoločnosti. Až následne sa pred tieto úhrady zaúčtoval jeho vklad ako pôžička, ktorý však nebol vkladom v pravom slova zmysle, nakoľko fyzicky nevložil do pokladne spoločnosti peniaze a následne z týchto peňazí, ktoré by sa fyzicky v pokladni nachádzali, neuhrádzal mzdy a faktúry, ale z vlastných peňazí postupne podľa potreby uhrádzal tieto mzdy priamo zamestnancom, resp. dodávateľom. V pokladni spoločnosti sa teda fyzicky nikdy nenachádzali žiadne peniaze spoločnosti A., z ktorých by mohla táto spoločnosť uhradiť odvody v deň ich splatnosti. Pokladňa sa reálne ani nevedla. Znalec pri svojom konštatovaní o 100% disponibilite vychádzal iba z účtovného stavu pokladne, ktorý vznikol vyššie uvedeným zaúčtovaním účtovníčkou, pričom tento účtovný stav pokladne nezodpovedal realite.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, obžalovaná spoločnosť vôbec nemala finančné prostriedky na platenie poisťného, a teda nemôže ísť o spáchanie trestného činu nezaplatenia dane a poisťného podľa § 278 Tr. zák., nakoľko nehradili povinné platby nie preto, že by nechceli, ale preto, že nemohli. Záver o tom, že spoločnosť A. C. D. D. disponovala dostatkom voľných finančných prostriedkov na úhradu poisťného v deň splatnosti je preukázaný iba znaleckým posudkom, ktorý však pri konštatovaní o 100% disponibilite vychádza najmä z účtovného stavu pokladne spoločnosti, na účtoch v bankách totiž spoločnosť nemala dostatok finančných prostriedkov na úhradu odvodov. Ako však vyplýva z uvedeného, spoločnosť nemala dostatok finančných prostriedkov ani v pokladni, išlo iba o účtovný stav, navyše, všetky tie zaúčtované prostriedky pochádzali od neho, ktoré požičal svojej spoločnosti.

Aj v prípade, ak by tieto prostriedky spoločnosť A. C. D. D. mala, absentuje naplnenie subjektívnej stránky trestného činu neodvedenia dane a poisťného.

Je toho názoru, že po vykonaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov na hlavnom pojednávaní pochybnosti o jeho vine nielenže ostali, ale vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bola bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jeho nevina. Rozhodnutie súdu preto správne v rozsudku vyznelo v jeho prospech a súd správne uplatnil zásadu prezumpcie neviny v tom zmysle, že uplatnil zásadu „in dubio pro reo“.

Upriamil pozornosť na tú skutočnosť, že neodvedenie dane a poisťného je trestný čin úmyselný. Čo sa týka neodvedenia dane a poisťného, skutková podstata tohto trestného činu vyžaduje navyše konanie v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Subjektívna stránka vyžaduje teda úmyselné zavinenie s potrebou dokazovať subjektu pohnútku ako znak subjektívnej stránky a síce zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. V skutkovej vete obžaloby sa uvádza, že mal konať v úmysle zadovážiť spoločnosti A. C. D. D. prospech, a to neplnením odvodových povinností. Uvedené nebolo preukázané dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, navyše poukázal na skutočnosť, že skutková veta neobsahuje ani znak neoprávnenosti.

Rovnako nebola preukázaná jeho pohnútkou, ako jeden z nevyhnutných znakov subjektívnej stránky trestného činu - konkrétne úmysel zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Žiadny dôkaz predložený v rámci hlavného pojednávania nepreukazuje, že by sebe alebo inej osobe takýto prospech zabezpečil, prípadne sa o to pokúsil. Nie je preto možné stotožniť sa s právnym názorom prokuratúry, že samotné neodvedenie alebo nezaplatenie poisťného v lehote splatnosti automaticky zakladá úmysel na neoprávnené obohatenie spoločnosti.

Zavinenie predstavuje kľúčový prvok trestnej zodpovednosti, čím sa napĺňa zásada nullum crimen sine culpa – bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie vo forme úmyslu podľa § 15 Tr. zák. pozostáva zo zložky vedomostnej aj vôľovej. V závislosti od miery naplnenia vôľovej zložky ide o úmysel priamy alebo nepriamy. Zavinenie zároveň vyjadruje individuálnu trestnú zodpovednosť – každý zodpovedá len za to, čo sám zaviniť. Samotné spôsobenie následku nestačí, ak konanie nebolo zavinené. Domnieva sa, že subjektívna stránka trestného činu neodvedenia dane a poisťného jeho konaním naplnená nebola. Doteraz nebolo preukázané zavinenie vo forme aspoň nepriameho úmyslu podľa § 17 Tr. zák. a dôkazné bremeno podľa § 2 ods. 4 Tr. por. nebolo orgánmi činnými v trestnom

konaní unesené. Zavinenie sa musí vzťahovať na všetky znaky skutkovej podstaty vrátane normatívnych pojmov, ako napr. daň, poisťné.

Tvrdil, že z jeho výsluchu, ako aj z predloženého účtovníctva jednoznačne vyplýva, že mal aspoň laickú predstavu o svojej odvodovej povinnosti. Túto skutočnosť potvrdzujú aj výkazy, ktoré ako konateľ spoločnosti pravidelne podával. Tieto dokumenty sú súčasťou trestného spisu a preukazujú, že svoje povinnosti nezatajoval ani neskrýval. Pokiaľ ide o vôľovú zložku subjektívnej stránky trestného činu, táto nebola preukázaná v miere, ktorá by odôvodňovala jeho trestnoprávny postih. Jeho cieľom nikdy nebolo zadovážiť sebe alebo niekomu inému prospech na úkor štátu. Konal v dobrej viere, že situáciu vo firme zvládne a odvody budú po stabilizácii spoločnosti uhradené. Usiloval sa zachovať chod spoločnosti a udržať zamestnanosť, čo považuje za svoje morálne aj spoločenské záväzky. Aby mohol vyplatiť aspoň čisté mzdy zamestnancom, spoločnosť opakovane dotoval z vlastných súkromných prostriedkov. Týmto jasne prejavil, že tu nejde o osobné obohatenie, ale o záchranu pracovných miest a fungovanie firmy. Dúfal v zlepšenie ekonomickej situácie a následnú úhradu odvodov. Výpoveď jeho otca tento zámer potvrdzuje – spoločnosť nechcel ukončiť, veril v jej zotavenie a cítil osobnú zodpovednosť voči ľuďom, ktorých zamestnával. Nikdy nemal úmysel konať protiprávne a je presvedčený, že jeho konanie nenaplnilo zákonné znaky trestného činu, z ktorého je obžalovaný.

Podľa obžaloby mal z nezaplatených odvodov získať prospech. Takýto dôkaz však na hlavnom pojednávaní predložený nebol. Ak by bol takýto dôkaz vykonaný, mohol by preukázať úmysel neplatiť odvody. Účtovníctvo však svedčí o tom, že prostriedky použil na mzdy zamestnancov a ďalšie nevyhnutné náklady, teda sa z neodvedených odvodov neobohatil ani on, ani spoločnosť A.. Samotná skutočnosť, že odvody neboli zaplatené v lehote, na preukázanie úmyslu nestačí.

Uvedomil si, že pri výkone svojej funkcie konateľa spoločnosti nedodrжал určitú mieru opatrnosti, ktorá sa od neho ako štatutárneho orgánu očakáva. Jeho konanie teda mohlo znamenať porušenie povinnosti predvídať možné následky – najmä ohrozenie záujmov chránených Trestným zákonom, konkrétne povinnosť odvádzať poisťné a príspevky na sociálne zabezpečenie a zdravotné poistenie. Je pravda, že si mohol predstaviť ako možný následok to, že v dôsledku včasného nezaplatenia odvodov môže dôjsť k určitej škode. Táto predstava ho však v danom čase nezastavila v jeho snahe pokračovať v legálnej podnikateľskej činnosti. Bol presvedčený, že spoločnosť sa môže ekonomicky zotaviť a že všetky záväzky – vrátane odvodov – budú dodatočne uhradené. Snažil sa preto udržať spoločnosť v chode, zabezpečiť výplatu čistých miezd zamestnancom, hľadať nové zákazky a udržiavať podnik v chode, aby bolo možné v budúcnosti vyplatiť všetkým veriteľov vrátane zdravotných poisťovní a sociálnej poisťovne. Nebol nečinný, ani nekonal so zámerom vyhybať sa zákonným povinnostiam – práve naopak, robil maximum, čo bolo v jeho možnostiach, aby situáciu zvládol bez toho, aby utrpeli jeho zamestnanci. Ak je mu teda možné niečo reálne vytýkať, potom najviac formu zavinenia vo forme vedomej nedbanlivosti. To znamená, že vedel, že svojím konaním môže dôjsť k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom, avšak bez primeraného dôvodu sa spoliehal, že k takému následku nedôjde. Takýto vnútorný vzťah páchatel'a k svojmu konaniu je typický pre formu zavinenia podľa § 16 písm. a) Tr. zák. - teda vedomú nedbanlivosť. Z právneho hľadiska však treba zdôrazniť, že pre trestnú zodpovednosť za trestný čin neodvedenia dane a poisťného podľa § 277 Trestného zákona sa vyžaduje zavinenie úmyselné. Úmyselné zavinenie však v jeho prípade nebolo preukázané, a preto nie je možné ho za spáchanie tohto trestného činu právne postihnúť. V zmysle § 17 Trestného zákona totiž nie je možné trestný čin neodvedenia dane a poisťného posudzovať ako spáchaný z nedbanlivosti.

Zdôraznil, že akékoľvek vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti musí byť založené na dôkazoch existencie úmyselného zavinenia. Takéto úmyselné zavinenie však v jeho prípade nemožno mechanicky alebo automaticky predpokladať – musí byť spoľahlivo preukázané, čo sa podľa jeho názoru v tomto konaní nestalo.

Znalecký posudok nie je relevantným dôkazom v otázke zavinenia, keďže sa nezaobrá tým, ako boli finančné prostriedky spoločnosti využívané deň po dni. Ak by znalec analyzoval denné finančné toky a účel ich použitia, bolo by zrejmé, že prostriedky boli použité na nevyhnutné výdavky spoločnosti. Účtovníctvo potvrdzuje, že spoločnosť skončila zadlžená a z neodvedených odvodov sa neobohatila. Navyše, znalec nebral do úvahy skutočnosť, že on spoločnosti požičiaval vlastné prostriedky. Bez týchto pôžičiek by spoločnosť nemala na úhradu žiadnych záväzkov.

Vo vzťahu k uvedenému poukázal na právny názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v uznesení zo dňa 24.2.2009, sp. zn. 2To/11/2007 a zo dňa 9.3.2011, sp. zn. 1Tosť/25/2009, podľa ktorého v prípade trestného stíhania vedeného pre neodvedenie platieb uvedených v § 148a Tr. zák. (pozn. ustanovenia § 148a zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon zodpovedá ustanoveniu § 277 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v platnom znení) nestačí len zistenie, že bola naplnená objektívna stránka uvedeného trestného činu a že existuje zavinenie páchatel'a aspoň vo forme nepriameho úmyslu, ale zároveň treba

skúmať aj dôvody, ktoré ho k takému konaniu viedli. Pokiaľ je takým dôvodom nesolventnosť a zároveň je preukázané zvýhodnenie iného veriteľa zaplatením jeho pohľadávky pri súčasnom uzrovaní páchatel'a s tým, že aspoň čiastočne zmarí uspokojenie pohľadávok príjemcov odvodov uvedených v § 148a Trestného zákona (§ 277 Trestného zákona), nepôjde o tento trestný čin, ale do úvahy prichádza posúdenie konania páchatel'a ako trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 256a Trestného zákona (dnešný § 240 Trestného zákona). Trestná zodpovednosť v zmysle predmetných rozsudkov nevzniká len preto, že podnik uprednostnil iné platby pred odvodmi – napr. mzdy, nájom alebo platby dodávateľom. Rovnako tak z rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To/51/2021 zo dňa 6.10.2021 vyplýva, že „pokiaľ by však obžalovaný v čase spáchania skutku uvedeného v obžalobe mal dostatok finančných prostriedkov na úhradu povinných platieb, ale bol by v tom čase platobne neschopný, t. j. nebol by schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti aspoň dva peňažné záväzky viac ako jednému veriteľovi (§ 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii), potom by bol v úpadku a využitím finančných prostriedkov určených na poistné na iné účely, by sa už nemohol dopustiť trestného činu nezaplatenia dane a poistného, nakoľko by išlo o podozrenie zo spáchania trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že platobne neschopný dlžník má hradieť splatné pohľadávky svojich veriteľov, ktorí majú rovnaké postavenie pomerne a rovnomerne (tieto závery možno vyvodiť aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/10/2011).“ Vykonaným dokazovaním je preukázané, že bol platobne neschopný, a teda v súlade s uvedeným sa ani predmetného trestného činu dopustiť nemohol.

Záverom dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2To/11/2007 kde sa jasne konštatuje, že absencia úmyselného zavinenia vylučuje trestnú zodpovednosť. V tomto prípade neexistuje žiadny dôkaz o tom, že by vedome a cielene neodviedol poistné s úmyslom získať neoprávnený prospech. Práve naopak, vykonané dokazovanie preukázalo, že všetky finančné prostriedky boli použité na chod spoločnosti, mzdy zamestnancov a iné nevyhnutné výdavky, preto skutok nemôže byť považovaný za trestný čin. Neodviedol odvody nie preto, že by chcel štáť poškodiť, ale preto, že musel uprednostniť výplaty zamestnancov a základné výdavky. Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Tosť/25/2009 jednoznačne uvádza, že v prípade platobnej neschopnosti nemožno automaticky hovoriť o trestnom čine neodvedenia dane a poistného. Snažil sa udržať firmu pri živote, vyplácal mzdy zamestnancom a financoval chod spoločnosti z vlastných prostriedkov. Ak teda neodviedol odvody, nebolo to preto, že by sa chcel neoprávnene obohatiť, ale preto, že inak by jeho zamestnanci zostali bez mzdy. Zákon neukladá povinnosť uprednostniť odvody pred všetkými ostatnými výdavkami, a preto nejde o trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností možno dospieť k záveru, že v danom prípade bolo dostatočne preukázané, že spoločnosť, v mene ktorej konal, sa nachádzala v stave platobnej neschopnosti (insolvenencie). Tento stav nemožno pripisovať úmyselnému konaniu smerujúcemu k neodvedeniu zákonných odvodov, ale bol dôsledkom zhoršenej ekonomickej situácie, ktorú sa reálne usiloval riešiť. Z predloženého účtovníctva, výkazov a výpovedí vyplýva, že bol si vedomý existencie odvodovej povinnosti a podával príslušné hlásenia a výkazy. Zároveň sa preukázalo, že sa usiloval o zachovanie chodu spoločnosti, udržiaval zamestnanosť, vyplácal čisté mzdy a spoločnosť financoval aj z vlastných zdrojov. Z uvedeného vyplýva, že jeho zámerom nebolo vyhybať sa zákonnej povinnosti, ale udržať podnik pri živote s cieľom dodatočne uhradiť záväzky voči verejnoprávnym inštitúciám.

Za týchto okolností teda nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona, teda úmyselné zavinenie, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu. Skutočnosti, ktoré by s istotou preukazovali, že konal so zámerom vyhnúť sa odvedeniu poistného a príspevkov, neboli predložené, a preto nemožno hovoriť o trestnej zodpovednosti za uvedený skutok.

Navrhol, aby Krajský súd v Košiciach podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora uznesením zamietol, pretože nie je dôvodné.

I. N. O. k dôvodom odvolania prokurátora uviedol, že trestný čin obžalovaného A. B. a A. C. D. D., neodvedenie dane a poistného podľa § 277 Trestného zákona z hľadiska objektívnej stránky spočíva v zadržaní a neodvedení splatnej dane, ktorú páchatel' zrazil alebo vybral podľa zákona, a subjektom tohto trestného činu môže byť len platiteľ dane, čiže ten, kto má povinnosť daň zadržať – zraziť a odvieť určenému príjemcovi dane podľa zákona.

Vzhľadom na skutočnosť, že dokazovaním boli v predmetnom trestnom konaní preukázané znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 277 Trestného zákona – neodvedenia dane a poistného s

odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves súhlasia a zároveň sa týmto pripájajú k dôvodnosti jeho odvolania.

Vo vzťahu k nároku na náhradu škody, ktorá bola uplatnená v priebehu trestného konania vo výške 639,61 EUR navrhli, aby súd v prípade odsudzujúceho rozsudku zaviazal obžalovaných A. B. a A. C. D. D. na jej náhradu poškodenému, Finančnému riaditeľstvu SR.

Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že zo strany prokurátora došlo k čiastočnému späťvzatiu odvolania proti výroku rozsudku, ktorým súd oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaných pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods.1 Tr. zák., pretože trestnosť činu zanikla, rozsudok okresného súdu sa vo vzťahu k obžalovanému A. B. v bode 2/ a obžalovanej spoločnosti A. C. D. D. v bode 4/ stal právoplatný dňa 16.4.2025.

Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok nie je trestným činom, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe prvostupňového súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Z odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že prokurátor namieta správnosť postupu prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov, vedúcom ku skutkovým zisteniam, na podklade ktorých rozhodol napadnutým rozsudkom o oslobodení obžalovaných spod obžaloby.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany prvostupňového súdu krajský súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké

pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu konštatuje, že prvostupňový súd na hlavných pojednávaniach vykonal dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne vyvodil skutkové závery, tak ako sú uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. Dôvodnosť a opodstatnenosť obžaloby pre skutky v bode 1/ alinea I. a v bode 2/ alinea I. u oboch obžalovaných mala spočívať v preukázaní dostatočných disponibilných finančných prostriedkov na odvedenie dane a poistného určeným príjemcom.

Z vykonaného dokazovania vo vzťahu ku skutku v bode 1/ alinea I. a v bode 2/ alinea I. u oboch obžalovaných mal prvostupňový súd preukázané, že obžalovaná obchodná spoločnosť bola už v roku 2019 v účtovnej strate v rámci hospodárskeho výsledku, mala záväzky voči daňovému úradu, poisťovňami a ďalším dodávateľom, bol jej zablokovaný podnikateľský účet a jej príjmy v roku 2020 tvorili iba alokované vlastné finančné prostriedky od konateľa obchodnej spoločnosti a príjmy z hospodárskej a prevádzkovej činnosti, celkom vo výške 9.888,- EUR a hospodárenie v roku 2020 skončilo v účtovnej

strate a je na ňu vyhlásený konkurz. Aj napriek týmto všetkým rozhodným skutočnostiam, aj naďalej vyplácala obžalovaná obchodná spoločnosť oprávnenou osobou - obžalovaným konateľom A. B. mzdy zamestnancom.

Súd sa nestotožnil s tým, že sa sleduje iba disponibilita finančných prostriedkov ku konkrétnemu dňu splatnosti odvodov a preddavku na daň ako to uviedol znalec a vyhodnotil vo svojich záveroch znaleckého posudku, že obžalovaná obchodná spoločnosť, mala disponibilné finančné prostriedky na odvedenie odvodov a dani pre určených príjemcov, pretože je potrebné skúmať celkovú kondíciu predmetnej spoločnosti a aj to z akých zdrojov si alokuje peňažné prostriedky na svoje hospodárenie a činnosť, ktorej cieľom v prvom rade má byť kladný hospodársky výsledok, ktorý je zisk a nie strata, ako to bolo u danej právnickej osoby. V prípade obžalovaných neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaných trestných činov uvedených v obžalobe v bode 1/ alinea I. a v bode 2/ alinea I., pretože absentuje subjektívna stránka trestného činu, a to úmysel obžalovaných zrazené poistné a preddavky na daň použiť na iný účel ako určený účel. Keďže sa vyžaduje úmyselné zavinenie pri tomto konkrétnom trestnom čine, súd mal za to, že u oboch obžalovaných chýbala tzv. vôľová zložka, pretože bolo v záujme obchodnej spoločnosti a jej konateľa udržať chod právnickej osoby, ako aj jej zamestnanosť, boli opakovane vložené vlastné finančné prostriedky, jej spoločníka, ktoré sa použili prednostne na vyplatenie miezd a zo zvyšných prostriedkov sa uhradzala bežná činnosť spoločnosti a je skutočnosťou, že sa nepoužili na odvedenie odvodov a dane, ale nebol dokázaný úmysel sa na tom obohatiť a ich použiť na iný účel ako na podnikanie. Teda absentoval u obžalovaných úmysel neodviesť poistné a dane určeným príjemcom, a teda neboli naplnené všetky pojmové znaky žalovaných trestných činov, a preto postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaných A. B. a A. C. D. D. so sídlom XXX XX E. XXX spod obžaloby prokurátora zo dňa 22.9.2023 pre skutok uvedený v bode 1 alinea I. a v bode 2/ alinea I. obžaloby právne kvalifikovaný ako zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom

Krajský súd sa však s týmto právnym záverom prvostupňového súdu nestotožňuje a považuje ho za predčasný.

Podľa § 277 ods.1 Tr. zák. kto v malom rozsahu zadrží a neodvedie určenému príjemcovi splatnú daň, poistné na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré zrazí alebo vyberie podľa zákona, v úmysle zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Objektívna stránka spočíva v zadržení a neodvedení splatnej dane poistného na sociálne poistenie, verejné zdravotné poistenie alebo príspevku na starobné dôchodkové sporenie, ktoré páchatel' zrazil alebo vybral podľa zákona. Jedná sa o omisívny trestný čin. Subjektom tohto trestného činu môže byť len platiteľ dane a poisteného, čiže len ten, kto má povinnosť daň alebo poistné zadržať – zraziť a odviesť určenému príjemcovi podľa zákona. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

Z výpovede svedkyne JUDr. J. F., poverenej osoby za D. G., G. D. H. B. z prípravného konania vyplynulo, že podnikateľský subjekt A. C. D. D. ako odvádzateľ poistného a príspevkov na starobné dôchodkové poistenie, povinný poukázať zrazené splatné poistné na sociálne poistenie a príspevkov na starobné dôchodkové poistenie za zamestnancov za obdobie mesiaca november 2019 až júl 2020 spolu vo výške 1.602,42 EUR. Súčasne podnikateľský subjekt bol povinný poukázať zrazené splatné poistné na sociálne poistenie za zamestnávateľa za obdobie november 2019 až júl 2020 spolu vo výške 4.296,33 EUR.

Z výpovede svedkyne S. E. T., poverenej osoby za B. J. G., K., G. D. H. B. z prípravného konania vyplynulo, že podnikateľský subjekt A. C. D. D. ako platiteľ poistného na verejné zdravotné poistenie neodviedol a nezaplatil poistné na verejné zdravotné poistenie za zamestnancov a zamestnávateľa za obdobie mesiacov november 2019 až júl 2020 v celkovej výške 1.897,76 EUR. Z tejto sumy neodvedené, neuhradené poistné na verejné zdravotné poistenie za zamestnancov predstavovalo sumu 542,15 EUR a poistné za zamestnávateľa predstavovalo sumu 1.355,61 EUR.

Z výpovede svedkyne S. Q. G., poverenej osoby za I. J. G., K. z prípravného konania vyplynulo, že podnikateľský subjekt A. C. D. D. ako platiteľ poistného na verejné zdravotné poistenie neodviedol a nezaplatil poistné na verejné poistenie za zamestnancov a zamestnávateľa za obdobie od novembra

2019 až máj 2020 sumu 489,39 EUR. Z tejto sumy predstavovalo neuhradené poistné za zamestnancov sumu 139,82 EUR a za zamestnávateľa predstavovalo sumu 349,57 EUR.

Z výpovede svedkyne T. C. U., poverenej osoby za I. N. O., z prípravného konania vyplynulo, že osoba konajúca za daňový subjekt A. C. D. D. na základe mesačných prehľadov na dani z príjmov zo závislej činnosti zrazila a neodviedla preddavky na daň za obdobie 11/2019 vo výške 198,36 EUR, za obdobie 12/2019 vo výške 191,96 EUR, za obdobie 1/2020 vo výške 66,63 EUR, za obdobie 2/2020 vo výške 44,01 EUR, za obdobie 3/2020 vo výške 59,06 EUR a za obdobie 4/2020 vo výške 79,59 EUR. Nezaplatené preddavky na daň nie sú do doby podania ročného hlásenia daňovými nedoplatkami. Ďalej uviedla, že daňový subjekt podal za rok 2019 k dani z príjmov zo závislej činnosti ročné hlásenie, na základe ktorého mal odvieť daňovú povinnosť vo výške 826,40 EUR. Ku dňu 9.3.2023 správca dane evidoval neodvedenú daň za rok 2019 vo výške 715,90 EUR. Preddavky boli uhradené len za mesiac 1/2019 vo výške 52,03 EUR, 2/2019 vo výške 53,94 EUR a časť preddavku za 9/2019 vo výške 4,53 EUR. Podaním ročného hlásenia k dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2020, daňový subjekt, mal odvieť daň vo výške 249,29 EUR, ktorá nebola odvedená.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo C. S. S., G., ako aj z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pri posudzovaní stavu disponibilných finančných prostriedkov na bankovom účte vychádzal z iných účtovných dokladov, ako je účtovný denník alebo hlavná kniha. V podkladoch mal tiež zoznam prijatých faktúr a zoznam vydaných faktúr za zdaňovacie obdobie 2019 a 2020. V znaleckom posudku posudzoval, či mala spoločnosť v čase splatnosti alebo v čase úhrady reálnych miezd k dispozícii tie disponibilné finančné prostriedky na úhradu tých neodvedených daní a poistného a v podstate sa nesledoval celý mesiac, kedy sú disponibilné finančné prostriedky, ale iba presne k tomu dňu, kedy je neodvedené. Uviedol, že v prípade, ak by nebol vklad spoločníka dňa 15.1.2020 vo výške 5.000,- EUR, tak by bol stav pokladne mínusový, čo logicky nedáva zmysel, ale účtovne je to možné. Na otázky znalec uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z položených otázok, v ktorých mal zistiť, či z disponibilných finančných prostriedkov bol obžalovaný schopný zaplatiť poistné a dane, a preto zotrval na tom, že mohol iba z tohto dôvodu, že sa posudzuje a porovnáva stav disponibilných finančných prostriedkov v čase splatnosti a výška poistného a dane v tom čase. Ďalej uviedol, že nevie, či je úplne vhodné povedať, že ak 31.12.2019 bolo vlastné imanie záporné, že nemohol potom platiť nasledujúce mesiace to poistné podnikateľský subjekt. Účtovná závierka za daný rok je iba k jednému dátumu, a to 31.12., inak tá nepodáva žiadny relevantný obraz o tom, či v ostatných mesiacoch, dňoch tá spoločnosť mala alebo nemala prostriedky.

V ďalšom uviedol, že v žalovanom období obchodná spoločnosť vyplácala mzdy zamestnancom z pokladne. Tiež platila zrazené odvody z pokladne. K 1.1.2020 mala spoločnosť v pokladni stav 82,47 EUR, dňa 18.1.2020 boli vyplatené mzdy, po tom, čo boli do pokladne vložené prostriedky v sume 5.000,- EUR. Z vyplatenej mzdy bolo zrazené - poistné aj dane, ktoré ale neboli uhradené inštitúciám. V žalovanom období mal podnikateľský subjekt ďalšie príjmy do pokladne, a to dňa 29.1.2020 – 800,- EUR, dňa 5.2.2020 – 500,- EUR, dňa 14.2.2020 – 750,- EUR, dňa 14.2.2020 – 820,- EUR, dňa 18.2.2020 – 840,- EUR, dňa 19.3.2020 - 3.413,17 EUR, dňa 25.3.2020 - 1.039,56 EUR, dňa 29.4.2020 - 2.426,48 EUR a dňa 31.7.2020 - 2.400,- EUR, a preto v záveroch znaleckého posudku uviedol, že tieto zdroje postačovali na zaplatenie všetkých daňových a odvodových poistení. Tiež uviedol, že ak by konateľ nevložit do spoločnosti sumu 5.000,- EUR, tak by nemal ani na vyplatenie miezd a nie to ešte na poistné a dane. Podnikateľský subjekt neuprednostňoval niektoré platby pred inými, teda vykonával bežnú podnikateľskú činnosť.

Je potrebné uviesť, že podmienkou trestnosti neodvedenia a nezaplatenia poistného podľa zákonných ustanovení je, aby zamestnávateľ mal finančné prostriedky a to v deň splatnosti a výplatu týchto nárokov, čo z predložených dôkazov – znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že obžalovaná obchodná spoločnosť mala disponibilné finančné prostriedky na odvedenie odvodov a dane pre určených príjemcov.

V súvislosti s posudzovaním schopnosti spoločnosti uhrádzať poistné a dane určeným príjmom za sledované obdobie v dňoch ich splatnosti krajský súd uvádza, že vklady, ktoré obžalovaný vložil do spoločnosti, aby mal na mzdy pre zamestnancov a zaplatenie iných pohľadávok sa stali obchodným majetkom spoločnosti a mali byť a aj boli použité na úhradu jej záväzkov, pričom obžalovaný sa tak

dostal do pozície riadneho veriteľa voči vlastnej obchodnej spoločnosti. Aj cudzie finančné zdroje sa po ich zaúčtovaní stávajú finančnými prostriedkami spoločnosti.

Z konania obžalovaného jednoznačne vyplýva, že prinajmenšom konal v nepriamom úmysle, teda vedel, že zrazil zamestnancom daň/poistné, nemá peniaze na ich odvod, ale i napriek tomu ich použije na iný účel a je uzrozumený s tým, že štátu/poistovní neodvedie to čo má.

Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude opätovne vyhodnotiť vykonané dôkazy v súlade s § 2 ods.12 Tr. por. a zákonným spôsobom vo veci rozhodnúť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa krajský súd nestotožnil s dôvodmi napadnutého rozsudku okresného súdu, ale stotožnil sa s dôvodmi odvolania prokurátora, preto podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods.2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku pod bodom 1/ týkajúceho sa obžalovaného A. B. a vo vzťahu k oslobodzujúcemu výroku pod bodom 3/ týkajúceho sa obžalovanej spoločnosti A. C. D. D. so sídlom E. XXX a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v rozsahu zrušenia znovu prejednal a rozhodol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.